

Oglas

// ICV-PRIČE

Neprocjenjiva briga: Inspirativna priča o Snježani Pavić, zdravstvenoj radnici u seoskoj ambulanti

08. studenog 2024.

📷 Željka Đaković Leš

U Špišić Bukovici, općini koja broji oko 3.300 stanovnika, medicinska sestra Snježana Pavić mnogo je više od zdravstvene radnice – ona je prijatelj, oslonac i osoba kojoj se ljudi obraćaju s povjerenjem. Kroz gotovo pet desetljeća predanog rada, Snježana je duboko utkala svoje znanje, suosjećanje i nebrojene sate brige u živote mještana. U ruralnoj sredini, gdje je dostupnost zdravstvene skrbi često ograničena, rad medicinske sestre predstavlja ključnu vezu između ljudi i potrebne pomoći.

Kao medicinska sestra, osobito kao dugogodišnja patronažna sestra, kroz svoj je rad oblikovala odnos s pacijentima, a oni je cijene zbog njezine empatije, stručnosti i stalne podrške.

– Još kao djevojčica maštala sam da ću postati medicinska sestra. Kad sam završila osnovnu školu, znala sam što želim, i upisala sam medicinsku školu. Moj prvi posao bio je na internoj Opće bolnice Virovitica, gdje sam radila četiri godine. No, s dvoje male djece i noćnim smjenama bilo je jako

izazovno. Kad se otvorilo mjesto u Špišić Bukovici, odlučila sam se prebaciti u patronažu, što mi je omogućilo više vremena za obitelj i rad u manjoj i meni bližoj zajednici. Ta uloga mi je jako prirasla srcu i omogućila mi da im na raspolaganju budem u njihovim domovima, od rođenja do najtežih trenutaka – kaže Snježana.

Na terenu je često prolazila kroz razne izazove karakteristične za rad u ruralnom području.

– Sjećam se zima kada bismo uzeli torbu za kućne posjete, a snijeg bi bio do koljena. Vozeći se starim 'Fićom', bez zimskih guma i telefona, morala sam se snaći kako bih stigla do pacijenata. Jednom sam se, vraćajući se iz jedne kućne posjete, sletjela u kanal i stopirala prolaznike da mi pomognu izvući auto – prisjeća se Snježana. Dodala je kako, unatoč svim izazovima, ništa nije moglo zamijeniti osjećaj kada uspiješ pomoći drugima.

– Kad vidiš zahvalnost u njihovim očima, sve prepreke postanu nevažne – ističe ona, uvjerenjena da su to trenuci zbog kojih vrijedi svaki trud.

BRIGA I SUOSJEĆANJE

Jedan od najdražih dijelova njezina posla bio je rad s djecom.

– Poseban užitek mi je bio kad bih mogla djetetu dati injekciju bez suza. Djeca su osjetljiva, treba im pristupiti s puno pažnje, i to njihovo povjerenje prema meni, njihov osmijeh nakon što prevladamo strah zajedno, bio je najvažnija nagrada – prisjeća se kroz osmijeh.

Unatoč izazovima, Snježana je osjećala duboku povezanost s ljudima i njihovim brigama. Situacija s djevojčicom koju je napao pas posebno joj je ostala u sjećanju.

– Imala je samo pet godina kad ju je napao pas i zadobila je teške rane od ugriza. Jako je plakala, a i ja s njom. Suosjećala sam kao da je moje dijete. Dok sam joj sanirala rane, osjetila sam duboku povezanost s njom i postale smo jako dobre prijateljice. Bilo mi je važno da shvati da nije sama i da ima nekoga tko brine o njoj – priča nam emotivno Snježana.

Rad s mještanima Špišić Bukovice i okolnih mjesta bio je za Snježanu više od profesionalne obaveze.

– Ovdje su pacijenti starija populacija, često zabrinuti zbog nedostatka liječnika i udaljenosti od većih zdravstvenih centara. Meni je važno da ih saslušam i pružim im osjećaj sigurnosti. Osjećam se sretno kad im uspijem pomoći, kad vidim njihova sretna lica i čujem riječi zahvalnosti – ističe Snježana.

OSMIJEH KAO “PLAĆA”

Za nju, svaki uspjeh se mjerio kroz mali, osobni kontakt – trenutke kada bi pacijenti zahvalno klimnuli glavom, nasmijali se ili se lakše suočili sa strahovima.

– Najviše me dotakne sretno lice ljudi kad im uspijemo pomoći. Znala sam kako je važno tješiti, i to me poticalo na marljiv rad. Naši pacijenti znaju da mogu računati na podršku, i to je ono najdragocjenije što se u ovom poslu može dati. Učimo jedni od drugih – odaje ova medicinska sestra.

Danas, s dugogodišnjim iskustvom i brojnim uspomenama, Snježana se teška srca priprema za odlazak u mirovinu.

– Ne želim u mirovinu, ali moram. Prošlo je 46 godina, neka djeca kojima sam kao sestra previjala pupak, danas imaju svoju djecu, pa i unuke. Osjećam kao da je sve proletjelo. Srasla sam s ovom ambulantom, ljudima, osjećam se kao da je to moj drugi dom. Teško mi je otići, ali vjerujem da ostavljam dio sebe u ovoj zajednici. Svaki susret, svaki razgovor i podrška utkali su se u moje iskustvo koje sam uvijek, stručno i sa srcem, nastojala pružiti svakom pacijentu – rekla je emotivno sestra Pavić.

Svoj društveni angažman Snježana planira nastaviti kao dugogodišnja predsjednica Udruge žena, u nadi da će kroz aktivnosti “Bukovčanki”, sada, kada bude imala i više vremena, nadalje doprinositi Špišić Bukovici i ljudima koje je godinama nesebično podupirala.

Članak je dio serijala „*Ogledalo zajednice: Životne priče žena na selu*“ te je objavljen uz financijsku potporu Agencije za elektroničke medije iz Programa poticanja novinarske izvrsnosti.

(icv.hr, Željka Đaković Leš)

Najnovije

Najčitanije

// AKTUALNO

Dominiku Turkoviću iz Rezovca nepoznati muškarac ušao u dvorište: U provali ga zaustavio pas Hugo

// ORAHOVICA

Orahovački vijećnici izglasali rebalans ovogodišnjeg i novi proračun za 2025. godinu

// ICV-RADIO

U današnjem “Điru po županijama” gostuje načelnik općine Čađavica Mirko Rončević: Tema emisije trenutni, ali i planirani projekti

// PITOMAČA

U Grabrovnici predstavljena slikovnica “Štefekovi božićni cajti” učiteljice Josipe Kocman Grošinić

// RUKOMET - KOŠARKA

Virovitičanin Luka Moslavac pozvan na pripreme rukometne reprezentacije za Svjetsko prvenstvo u Hrvatskoj, Danskoj i Norveškoj

Promo

INFORMATIVNI CENTAR VIROVITICA

Najnoviji katalozi

Milanovac

Sadržaj osigurava: Njuškalo katalozi

Povezane vijesti

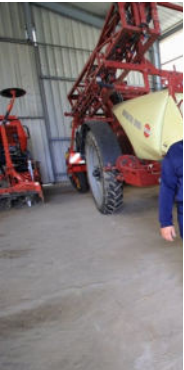
INFORMATIVNI CENTAR VIROVITICA

// ICV-PRIČE

// ICV-PRIČE

// ICV-PRIČE